

Bekendtgørelse om navne

I medfør af § 2, stk. 2, § 4, stk. 4 og 5, § 7, stk. 3, § 8, stk. 4, § 11, stk. 3, § 13, stk. 2, § 16, stk. 4, § 20, § 21, stk. 2 og § 30, stk. 4, i lov nr. 524 af 24. juni 2005 om navne fastsættes:

Kapitel 1

Ansøgning om navngivning eller navneændring

Indgivelse af ansøgning

§ 1. Ansøgning om navngivning eller navneændring indgives til ministerialbogsføreren i det sogn, hvor den person, der skal navngives eller ønsker navneændring (ansøgeren), har bopæl. For personer, der er fødselsregistreret i Sønderjylland, indgives ansøgning dog til personregisterføreren i den kommune, hvor ansøgeren er fødselsregistreret.

Stk. 2. Har ansøgeren midlertidigt ophold i udlandet, skal ansøgning om navngivning eller navneændring indgives til ministerialbogsføreren i det sogn, hvor ansøgeren sidst har haft bopæl i Danmark. For personer, der er fødselsregistreret i Sønderjylland, indsendes ansøgningen til den kommune, hvor ansøgeren er fødselsregistreret.

Stk. 3. Ansøgning om navngivning eller navneændring for medlemmer af et her i landet anerkendt trossamfund, samt for medlemmer af folkekirkens valg- og døvemenigheder, kan indgives til trossamfundets eller menighedens ministerialbogsfører.

Stk. 4. Hvis navngivning skal ske ved dåb, jf. navnelovens § 18, kan ansøgning om navngivning indleveres til ministerialbogsføreren i det sogn eller den menighed, hvor dåben skal finde sted.

Ansøgningskema

§ 2. Ansøgningen indgives på et ansøgningskema, der er godkendt af Familiestyrelsen. Ansøgningen vedlægges de erklæringer og dokumenter, der er nævnt i ansøgningskemaet.

Oversættelser og legalisering

§ 3. Ansøgeren skal efter anmodning fra den myndighed, der behandler sagen, tilvejebringe oversættelse til dansk af erklæringer, attester, domsudskrifter m.v., der er udfærdiget på andre sprog end dansk, norsk, svensk, finsk, islandsk, engelsk eller tysk. Oversættelsen skal efter anmodning være bekræftet af en offentlig myndighed i det pågældende land eller af en autoriseret translatør eller tolk i Danmark.

Stk. 2. Ansøgeren skal efter anmodning fremlægge udenlandske attester og oversættelser heraf i legaliseret stand.

Kapitel 2

Efternavne, der kan tages af enhver

§ 4. Listen over navne, der frit kan tages af enhver, jf. navnelovens § 2, udarbejdes på grundlag af en opgørelse foretaget af Danmarks Statistik på baggrund af Det Centrale Personregister og indeholder navne, der den 1. januar i det pågældende år bæres som efternavn af mere end 2.000 personer.

Stk. 2. Et navn er ikke frigivet, før det er optaget på listen.

Stk. 3. Han- og hunkønsformen af et efternavn, jf. navnelovens § 4, stk. 1, nr. 6, skal ved opgørelsen af antallet af bærere anses for det samme navn.

Stk. 4. Personer med midlertidigt ophold i udlandet, som ikke er registreret som udrejst i Det Centrale Personregister, regnes med ved opgørelsen af antallet af bærere af et efternavn.

Stk. 5. Et efternavn, der både er et selvstændigt efternavn og tillige udgør det ene led af et flerleddet efternavn, anses ved opgørelsen af antallet af bærere ikke for at være det samme efternavn som det flerleddede efternavn.

Stk. 6. Hvis to flerleddede efternavne består af de samme navneled i forskellig rækkefølge, anses de ved opgørelsen af antallet af bærere ikke for at være det samme efternavn.

Kapitel 3

Børn

§ 5. Ved ansøgning om navngivning af eller navneændring for et barn kræves samtykke fra forældremyndighedsindehaveren eller, hvis der er fælles forældremyndighed, fra forældremyndighedsindehaverne.

Stk. 2. Samtykke gives ved, at forældremyndighedsindehaveren/forældremyndighedsindehaverne underskriver ansøgningskemaet.

§ 6. Samtykke for et barn, der er fyldt 12 år, jf. navnelovens § 22, stk. 1, skal gives skriftligt eller mundtligt efter myndighedens bestemmelse i hvert enkelt tilfælde. Bestemmer myndigheden, at samtykket skal gives mundtligt, udfærdiger myndigheden en erklæring om, at samtykket er givet.

§ 7. Finder ministerialbogsføreren (personregisterføreren), at særlige grunde taler for at tillade navneændring uden barnets samtykke, jf. navnelovens § 22, stk. 3, anmoder ministerialbogsføreren (personregisterføreren) statsamtet om tilladelse hertil. I anmodningen til statsamtet angives de særlige grunde, der skønnes at tale for, at ansøgningen kan imødekommes uden barnets samtykke, og sagens akter vedlægges.

§ 8. Ved ansøgning om navneændring for et barn under 12 år, jf. navnelovens § 22, stk. 2, skal oplysning om barnets holdning til den påtænkte navneændring tilvejebringes på en måde, der er afpasset barnets modenhed og sagens omstændigheder.

Stk. 2. Myndigheden udfærdiger en erklæring om barnets holdning.

§ 9. Agter ministerialbogsføreren (personregisterføreren) eller statsamtet at imødekomme en ansøgning om navneændring for et barn, hvor en forælder efter navnelovens § 23 har protesteret imod den ansøgte navneændring, skal ministerialbogsføreren (personregisterføreren) eller statsamtet meddele den pågældende forælder, at ansøgningen agtes imødekommet, medmindre forælderen har klaget over dette inden 4 uger.

Kapitel 4

Forskellige typer navnesager

Navneændring til sted- eller plejeforælders mellem- og/eller efternavn

§ 10. Navneforandring til sted- eller plejeforælders mellem- og/eller efternavn kræver sa mtykke fra den pågældende sted- eller plejeforælder, jf. navnelovens § 4, stk. 1, nr. 4 og 5, og § 11, stk. 1, nr. 5 og 6.

Stk. 2. Samtykke kræves dog ikke, hvis den pågældende sted- eller plejeforælder er afgået ved døden, og den ansøgte navneændring må antages at stemme med afdødes ønske. Til brug for vurderingen af, om en ansøgt navneændring må antages at stemme med den afdødes ønske, skal ansøgeren fremlægge skriftlig erklæring herom fra den afdødes nærmeste slægt.

Navneændring med samtykke fra samtlige bærere, jf. navnelovens § 4, stk. 1, nr. 7

§ 11. Ved ansøgning om navneændring efter navnelovens § 4, stk. 1, nr. 7, skal ansøgeren fremlægge skriftligt samtykke fra samtlige bærere af navnet her i landet på en blanket, der er godkendt af Familiestyrelsen.

§ 12. Bestemmelserne i forvaltningsloven og offentlighedsloven om aktindsigt finder ikke anvendelse på oplysninger, der er indhentet fra Det Centrale Personregister som led i behandlingen af sager efter navnelovens § 4, stk. 1, nr. 7, og som vedrører andre end ansøgeren.

Transseksuelle

§ 13. For personer, som ikke har gennemgået et kønsskifte, men som af Rigshospitalets Sexologiske Klinik vurderes at være transseksuelle, kan der gøres undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, jf. navnelovens § 4, stk. 4, § 7, stk. 2 og § 13, stk. 2.

Stk. 2. Hvis vurderingen fra Rigshospitalets Sexologiske Klinik giver anledning til tvivl om, hvorvidt en person er transseksuel, kan der indhentes supplerende udtalelse fra Retslægerådet.

Stk. 3. Sager om undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, jf. stk. 1, behandles af statsamtet.

Ændring af fornavne for piger og kvinder, som efter tilladelse efter den tidligere navnelovgivning som yderligere fornavn bærer et drengefornavn eller et patronymnavn

§ 14. Piger og kvinder, der efter den tidligere navnelovgivning har fået tilladelse til som yderligere fornavn at bære et navn, der betegner det modsatte køn, eller et patronymnavn, kan kun bortkaste det første fornavn, hvis den pågældende samtidig beholder eller tager et andet første fornavn, der opfylder betingelserne i navnelovens § 13.

Opsplitning af et flerleddet efternavn

§ 15. Ved opsplitning af et flerleddet efternavn efter navnelovens § 8, stk. 4, må den del af efternavnet, der ønskes bevaret, ikke udelukkende være et uselvstændigt led, herunder et forholdsord eller lignende.

Kapitel 5

Sagens behandling

§ 16. Den myndighed, der behandler ansøgningen, sikrer, at de nødvendige attester, erklæringer og samtykker er indhentet.

Stk. 2. Familiestyrelsen og statsamtet kan anmode ministerialbogsføreren (personregisterføreren) om at indhente de i stk. 1 nævnte dokumenter m.v.

§ 17. Som dokumentation for navnet på en person, der er født i Danmark, og hvis forhold ikke er verificeret i ministerialbogen (DNK), skal der efter anmodning fremlægges fødsels- og dåbsattest, fødsels- og navneattest eller personregisterattest.

Stk. 2. Er der tvivl om rigtigheden af oplysningerne, fremlægges der efter anmodning anden form for dokumentation.

§ 18. I sager, hvor der skal tages stilling til spørgsmål, som både falder inden for ministerialbogsføreren (personregisterføreren) og inden for statsamtets kompetence, jf. navnelovens § 16, stk. 2-4, behandles alle spørgsmålne samlet af statsamtet.

Stk. 2. Hvis der for børn født i Danmark uden for de sønderjyske landsdele ved dåb ønskes et navn, som efter navnelovens § 16, stk. 3, falder inden for statsamtets kompetence, kan der ske navngivning ved dåb efter forudgående tilladelse fra statsamtet.

§ 19. Ministerialbogsføreren (personregisterføreren) forelægger sagen for statsamtet, hvis der i sagen skal tages stilling til udenlandske dokumenter eller fremmed ret, og ministerialbogsføreren (personregisterføreren) er i tvivl herom.

Stk. 2. Herudover forelægger ministerialbogsføreren (personregisterføreren) sager, som i øvrigt giver anledning til tvivl, for statsamtet.

§ 20. Statsamtet forelægger for Familiestyrelsen sager om godkendelse af nye efternavne, mellemnavne og fornavne, jf. navnelovens § 6, § 11, stk. 1, nr. 2, jf. § 6 og § 14, stk. 3, samt sager om undtagelse fra kravet om, at et navn ikke må betegne det modsatte køn, jf. § 13.

§ 21. Ministerialbogsføreren (personregisterføreren) er ansvarlig for, at alle navngivninger, herunder navngivninger ved dåb, og navneændringer registreres i ministerialbogen, og at Det Centrale Personregister opdateres herom, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Statsamtet er ansvarlig for, at de af statsamtet meddelte navneændringstilladelser registreres i Det Centrale Personregister, samtidig med at der gives meddelelse (advis) herom til ministerialbogsføreren (personregisterføreren) der, hvor ansøgningen er indgivet, jf. § 1.

Stk. 3. Statsamtet registrerer i Det Centrale Personregister oplysning om navn i forbindelse med adoption.

Kapitel 6

Klage

§ 22. Ministerialbogsføreren, personregisterføreren og statsamtets afgørelser om navngivning og navneændring efter navneloven kan påklages til Familiestyrelsen. Klage indgives til den myndighed, der har truffet afgørelsen. Myndigheden videresender klagen og sagens akter til Familiestyrelsen.

§ 23. Den myndighed, der har truffet afgørelse i en navnesag, kan genoptage behandlingen af en påklaget afgørelse, hvis

- 1) klagen indeholder en ansøgning, som myndigheden ikke har taget stilling til,
- 2) klagen indeholder væsentlige nye oplysninger,
- 3) der foreligger væsentlige nye oplysninger, som myndigheden ikke har taget stilling til, eller
- 4) der er begået sagsbehandlingsfejl, der kan have betydning for afgørelsen.

Stk. 2. Myndighedens beslutning om at genoptage sagen kan påklages til Familiestyrelsen.

§ 24. En klage fra en forælder, der ikke har del i forældremyndigheden, over at ministerialbogsføreren (personregisterføreren) eller statsamtet agter at imødekomme en ansøgning om navneændring for et barn trods forælders protest, har opsættende virkning.

Kapitel 7

Ikrafttrædelse m.v.

§ 25. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2006.

Stk. 2. Ansøgninger om navnebevis, der er indsendt til statsamtet inden denne dato og ikke er færdigbehandlet inden denne dato, færdigbehandles af statsamtet efter reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. For sager, der efter stk. 2 skal færdigbehandles efter reglerne i denne bekendtgørelse, tilbagebetales et indbetalt gebyr.

Familiestyrelsen, den 6. marts 2006

Dorrit Sylvest Nielsen

/Hanne Kristiansen